

[Finansministeren.]

eller mindre, og som kan ophæves på visse tidspunkter. Så det er ikke nogen speciell dansk S-SF opfindelse.

Jeg har ikke noget imod at give konjunktoren et ret vidt spillerum; når man skal diskutere disse spørgsmål, og vi sagde jo også allerede under erhvervsdebatten om disse problemer, at vi var villige til at gå ind på en konjunkturregulering, vi var også villige til at drøfte differentierede afskrivningsregler. Det vil man altså ikke fra oppositionens side. Man frygter for, at regeringen ad den vej skulle være i stand til at dirigere erhvervslivet på en måde, som man ikke synes om. Men er det andet end den sædvanlige frygt for fremskridt inden for den økonomiske lovgivning? Vi kender det jo fra 1930'erne, hvor man fra venstre og de konservative var meget stærkt imod de tanker, der dengang kom frem om, at det offentlige skulle have et ansvar for den økonomiske udvikling. Senere er dette jo ændret; i dag er det allemands-eje, hele den teori, der ligger bag den offentlige indsats til gavn for produktion og beskæftigelse, men der er stadig væk sådan forskellige områder, hvor man mener fra venstre og de konservative, at man skal kæmpe, at man skal være den tapre tinsoldat, der skal forfægte de gode borgerlige dyder, formentlig, og så står man fast på noget, der kan hindre det offentlige i at foretage en sådan regulering.

Jeg skal ikke gøre det til noget stort punkt; det er en mindre ting inden for den økonomiske politik. Men jeg tror, det var rigtigt, hvis man havde visse muligheder for også ad den vej at kunne regulere den økonomiske udvikling, og jeg vil gerne sige, at det ville ikke være nogen fremmed tanke for mig, hvis man sagde: vi er inde i en afmatningsperiode — det erkender jeg at vi er, naturligvis — og at man så tog et vist hensyn til denne afmatning ved de beslutninger, man skulle træffe om afskrivningsreglerne. Det har jeg ikke noget imod. Jeg kan bare ikke rigtig forstå, at man anfører denne betragtning, fordi man jo så selv er inde på en konjunkturbetragtning, hvis man da ikke blot vil benytte den afmatning, der nu er, til noget permanent, en permanent ændring af afskrivningsreglerne, en tilbageføring — det er jo det, jeg

tror man vil. I den forbindelse er vi altså ikke til at få i tale, men hvis oppositionen vil tale med os om, hvad skal vi sige, en ændret indstilling rent konkret ud fra den betragtning, at vi er inde i en økonomisk afmatning, så vil jeg ikke afvise at snakke om disse ting.

Hr. Haunstrup Clemmensens bemærkning om mine parlamentariske evner — ja, hvis det drejer sig om forhandlingsevne, så har jeg ikke de højeste tanker om hr. Haunstrup Clemmensens evner i den retning. Jeg har endnu ikke været ude for, i hvert fald ikke i de forhandlinger, jeg har været med til, at det var hr. Haunstrup Clemmensen, der medvirkede til, at man kom igennem med et resultat. Men det tror jeg ikke vi skal trampe så forfærdelig meget i. Jeg er da enig i, at der skal samarbejdes her i folketinget, der skal samarbejdes sagligt, og hvis hr. Haunstrup Clemmensen havde læst hele den pågældende kronik igennem, ville han også have opdaget, at den netop sluttede med en opfordring til, at man nu fandt frem til et sagligt samarbejde her i folketinget om de vigtige problemer.

Til hr. Ømann vil jeg gerne sige, at jeg er stort set enig i alt, hvad det ærede medlem sagde heroppefra om afskrivningsreglerne, særlig i udtalelsen om, at det, det drejer sig om, er at finde frem til et afskrivningssystem, der økonomiserer bedre med den støtte, der faktisk ligger i afskrivningsreglerne — for det gør der jo, ellers ville man heller ikke slås så forfærdeligt for at bevare dem. Der skal økonomiseres bedre med den, det er det, vi har prøvet. Man skal finde frem til et system, der giver en bedre skattemæssig balance. Det kan ikke nytte noget, man skubber det fra sig og siger, at der er ikke noget at gøre, der er ikke noget, der skal rettes, og det gør man jo faktisk for hele det område, der ligger uden for bygningsafskrivningerne. Det mener vi altså. Vi mener, at disse ting skal rettes, og vi har altså også gennemført de rettelser; vi mener er rigtige, og dermed også givet erhvervslivet, mener vi, bedre muligheder for produktive investeringer.

Jeg noterer som et fremskridt, at man for bygningsafskrivningernes vedkommende er indstillet på en avancebeskatning. Jeg tror, at vi på det grundlag har mulighed